

**ПРО ОЦІНКИ СПАДАННЯ ЗА ЧАСОМ РОЗВ'ЯЗКІВ
ЗМІШАНОЇ ЗАДАЧІ ДЛЯ ОДНОГО КВАЗІЛІНІЙНОГО
ПАРАБОЛІЧНОГО РІВНЯННЯ ДРУГОГО ПОРЯДКУ**

Розглянуто змішану задачу для одного квазілінійного параболічного рівняння другого порядку в необмеженій області. Встановлено оцінки спадання розв'язків, які залежать від геометриї області.

Дослідження стабілізації при $t \rightarrow \infty$ розв'язків різних змішаних задач для параболічних рівнянь в необмежених областях присвячено праці [1–3, 5] (див. також літературу в них). Характерною особливістю цих праць є те, що в оцінках спадання розв'язків враховується деяка геометрична характеристика області.

Формулювання задачі та основний результат. Нехай $\Omega \subset \mathbb{R}^n$, $n \geq 2$, – необмежена область з достатньо гладкою межею Γ і $\Sigma = \Gamma \times (0, \infty)$, $Q = \Omega \times (0, \infty)$. Розглянемо в Q змішану задачу

$$\frac{\partial u}{\partial t} - \sum_{i=1}^n \frac{d}{dx_i} (a_i(x, t, \nabla u) + g_i(x, t, u)) = 0, \quad (x, t) \in Q, \quad (1)$$

$$\sum_{i=1}^n (a_i(x, t, \nabla u) + g_i(x, t, u)) v_i = 0, \quad (x, t) \in \Sigma, \quad (2)$$

$$u(x, 0) = u_0(x), \quad x \in \Omega. \quad (3)$$

Тут $v = (v_1, \dots, v_n)$ – одиничний вектор нормалі до межі $\Gamma = \partial\Omega$; $\nabla u = \left(\frac{\partial u}{\partial x_1}, \dots, \frac{\partial u}{\partial x_n} \right)$. Припускаємо, що функції $a_i(x, t, \xi)$, $\xi \in \mathbb{R}^n$, $g_i(x, t, \eta)$, $\eta \in \mathbb{R}^n$, $i = 1, \dots, n$, є типу Каратеодорі, тобто для майже всіх $(x, t) \in Q$ функції $\xi \rightarrow a_i(x, t, \xi)$, $\eta \rightarrow g_i(x, t, \eta)$ неперервні і $\forall \xi \in \mathbb{R}^n$, $\forall \eta \in \mathbb{R}$ функції $(x, t) \rightarrow a_i(x, t, \xi)$, $(x, t) \rightarrow g_i(x, t, \eta)$ вимірні. Будемо припускати виконання таких умов:

$$\sum_{i=1}^n (a_i(x, t, \xi) - a_i(x, t, \xi^*)) (\xi_i - \xi_i^*) \geq \mu |\xi - \xi^*|^2, \quad \mu > 0, \quad (4)$$

$$|a_i(x, t, \xi) - a_i(x, t, \xi^*)| \leq M |\xi - \xi^*|, \quad M > 0, \quad i = 1, \dots, n, \quad (5)$$

$$a_i(x, t, 0) \equiv 0, \quad i = 1, \dots, n, \quad (6)$$

$$|g_i(x, t, \eta) - g_i(x, t, \eta^*)| \leq K \left(|\eta|^\alpha + |\eta^*|^\alpha \right) |\eta - \eta^*|, \quad \alpha > 0, \quad K > 0, \quad (7)$$

$$g_i(x, t, 0) \equiv 0, \quad i = 1, \dots, n. \quad (8)$$

Опишемо області, в яких розглядається задача (1)–(3). Розглянемо функцію $l(v) = \inf \{ \operatorname{mes}_{n-1}(\partial G \cap \Omega) : \operatorname{mes}_n G = v \}$, G – довільна відкрита підмножина в Ω . Нехай функція $g(v)$, $v > 0$, неперервна, монотонно неспадна і нехай існує таке $\varepsilon_0 > 0$, $\varepsilon_0 \leq 1/n$, що функція $v^{1-\varepsilon_0}/g(v)$ монотонно неспадна і $l(v) \geq g(v)$ $\forall v > 0$. Позначимо

$$P(v) = \int_0^v \frac{d\xi}{\xi} \int_0^\xi \frac{\theta d\theta}{g^2(\theta)}$$

і нехай неперервна функція $w(t)$, $t > 0$, є оберненою до $P(v)$. Будемо припускати, що існує таке $\alpha > 0$, що функція $t \rightarrow t^\alpha/w(t)$ монотонно неспадна. Скажемо, що область Ω задовільняє умову **A**, якщо існують функції $g(v)$, $w(t)$, які задовільняють перераховані вище умови.

Мета запропонованої роботи – знайти умови розв'язності задачі (1)–(3) і дослідити поведінку розв'язку при $t \rightarrow \infty$ залежно від геометрії межі Γ . У випадку $g_i(x, t, u) \equiv 0$ і при дещо загальніших припущеннях на $a_i(x, t, \xi)$ задачу (1)–(3) (з присутнім у правій частині рівняння (1) нелінійним членом $\lambda |u|^{q-1} u$, $q \geq 1$, $\lambda \geq 0$) досліджено в роботі [3].

Позначення. Нехай Ω – задана область в \mathbb{R}^n . Норму в просторі $L^p(\Omega)$, $1 \leq p \leq \infty$, позначаємо через $|\cdot|_p = |\cdot|_{p, \Omega}$ і покладемо також $|\cdot| = |\cdot|_2$. Нехай $H^1(\Omega)$ є L^2 -простором Соболєва. Позначимо через V замикання в $H^1(\Omega)$ за нормою $\|v\| = |\nabla v| + |v|$ множини функцій із класу $C_0^1(\mathbb{R}^n)$, неперервно диференційовних з компактним носієм в \mathbb{R}^n . Покладемо $H = L^2(\Omega)$. Простір V вкладений в H і щільний в ньому, причому вкладення неперервне. Нехай H^* і V^* позначають простори, спряжені до H і V . Ототожнюючи за теоремою Pica H і H^* , приходимо до включень $V \subset H \subset V^*$. Через $\langle \cdot, \cdot \rangle$ позначимо скалярний добуток між V^* і V . Означимо оператори $A(t) : V \rightarrow V^*$ і $G(t) : V \rightarrow V^*$ за допомогою рівностей

$$\begin{aligned} \langle A(t)u, v \rangle &= \sum_{i=1}^n \int_{\Omega} a_i(x, t, \nabla u) \frac{\partial v}{\partial x_i} dx = a(t; u, v) \quad \forall u, v \in V, \\ \langle G(t)u, v \rangle &= - \sum_{i=1}^n \int_{\Omega} g_i(x, t, u) \frac{\partial v}{\partial x_i} dx = g(t; u, v), \end{aligned}$$

для $u \in V \cap L^\infty(\Omega)$, $v \in V$ і для майже всіх $t > 0$. Через u' позначаємо похідну за змінною t в $\mathcal{D}^*(]0, T[; V^*) = L(\mathcal{D}(]0, T[); V^*)$.

Означення. Слабким розв'язком задачі (1)–(3) назовемо функцію $u(x, t)$ таку, що $u \in L^2(0, T; V)$, $u \in L^\infty(0, T; L^\infty(\Omega))$, $u' \in L^2(0, T; V^*)$ $\forall T > 0$, $u(0) = u_0$, $u_0 \in L^\infty(\Omega) \cap L^1(\Omega)$, і $u(t)$ задовільняє наступне рівняння:

$$u'(t) + A(t)u(t) = G(t)u(t) \quad \text{в } \mathcal{D}^*(]0, T[; V^*). \quad (9)$$

Теорема 1. Нехай Ω задовільняє умову **A** і виконуються умови (4)–(8). Припустимо, що

$$\sup_{t>0} [(w(t) + 1)^{-\alpha} t^{1/2}] \leq \mathcal{L}, \quad (10)$$

де \mathcal{L} – стала. Тоді існує додатна константа δ така, що, якщо $|u_0|_1 + |u_0|_\infty < \delta$, то задача (1)–(3) має єдиний слабкий глобальний розв'язок $u(x, t)$ і для нього виконується оцінка

$$|u(t)|_\infty \leq c(|u_0|_\infty + |u_0|_1)(w(t+1))^{-1}, \quad t \geq 0. \quad (11)$$

Допоміжні твердження. Розглянемо задачу

$$u'(t) + A(t)u(t) = F(t), \quad u(0) = 0, \quad (12)$$

де $F \in L^p(0, T; V^*)$ задається за допомогою рівності

$$\langle F(t), v \rangle = - \sum_{i=1}^n \int_{\Omega} f_i(x, t) \frac{\partial v}{\partial x_i} dx \quad \forall v \in V, \quad (13)$$

i $\mathbf{f} = (f_1, \dots, f_n)$ – задана функція, $\mathbf{f} \in L^p(0, T; L^\infty(\Omega) \cap L^2(\Omega))$, $p > 2$, $T > 0$.

Позначимо $A_k(t) = \{x \in \Omega : |u(x, t)| > k\}$, $a_k(t) = \sup_{0 \leq s \leq t} \operatorname{mes} A_k(s)$, $k \geq 0$,

$t \geq 0$, $\zeta = (\operatorname{sgn} u) \max \{|u| - k, 0\}$. Надалі літерою c будемо позначати різні додатні сталі.

Теорема 2. Для розв'язку цієї задачі (12) має місце оцінка

$$\begin{aligned} |u(t)|_\infty &\leq \\ &\leq k + c(a_k(t))^{-1/q} (P(a_k(t)))^\gamma \left(\int_0^t |\mathbf{f}(s)|_q^p ds \right)^{1/p} \quad \forall k > 0, \quad \forall t \in [0, T], \end{aligned} \quad (14)$$

де $\gamma = (p-2)/2p$, $2 < p \leq \infty$, $2p^{-1} + (\varepsilon_0 q)^{-1} < 1$, $\varepsilon_0 \leq 1/n$, а при $p = \infty$ замість інтеграла в (14) буде $\sup_{[0, t]} |\mathbf{f}(s)|_q$ і $\gamma = \frac{1}{2}$.

Доведення. Помноживши скалярно обидві частини рівняння (12) на ζ і враховуючи (13), (4), одержимо

$$\frac{1}{2} \frac{d}{dt} |\zeta(t)|^2 + \mu |\nabla \zeta(t)|^2 \leq - \int_{A_k(t)} \mathbf{f} \cdot \nabla \zeta dx. \quad (15)$$

Маємо

$$\begin{aligned} \left| - \int_{A_k(t)} \mathbf{f} \cdot \nabla \zeta dx \right| &\leq \int_{A_k(t)} |\mathbf{f}| |\nabla \zeta| dx \leq \frac{\varepsilon}{2} \int_{A_k(t)} |\nabla \zeta|^2 dx + \frac{1}{2\varepsilon} \int_{A_k(t)} |\mathbf{f}|^2 dx \leq \\ &\leq \frac{\varepsilon}{2} |\nabla \zeta(t)|^2 + \frac{1}{2\varepsilon} |\mathbf{f}(t)|_q^2 (\operatorname{mes} A_k(t))^r \quad \forall \varepsilon > 0, \end{aligned} \quad (16)$$

де $r = (q-2)/q$. Із (15) за допомогою (16), вибравши ε достатньо малим, отримаємо

$$\frac{d}{dt} |\zeta(t)|^2 + c |\nabla \zeta(t)|^2 \leq c |\mathbf{f}(t)|_q^2 (\operatorname{mes} A_k(t))^r. \quad (17)$$

Позначимо $A_k^+(v) = \{x \in \Omega : v(x) > k\}$. У роботі [2] доведено нерівність

$$\int_{A_k^+(v)} (v(x) - k)^2 dx \leq c P(\operatorname{mes} A_k^+(v)) \int_{A_k^+(v)} |\nabla v|^2 dx \quad \forall v \in V. \quad (18)$$

Для функції $\zeta(t)$ за допомогою (18) отримаємо нерівність

$$|\zeta(t)|^2 \leq c P(\operatorname{mes} A_k(t)) |\nabla \zeta(t)|^2, \quad k \geq 0. \quad (19)$$

Із (17), враховуючи (19), випливає

$$\frac{d}{dt} |\zeta(t)|^2 + \frac{c |\zeta(t)|^2}{P(\operatorname{mes} A_k(t))} \leq c |\mathbf{f}(t)|_q^2 (\operatorname{mes} A_k(t))^r. \quad (20)$$

Інтегруючи нерівність (20), отримуємо

$$|\zeta(t)|^2 \leq c \int_0^t \exp\left(-c \int_s^t \frac{d\sigma}{P(\operatorname{mes} A_k(\sigma))}\right) |\mathbf{f}(s)|_q^2 (\operatorname{mes} A_k(s))^r ds. \quad (21)$$

Оскільки функція P монотонно неспадна, то з (21) випливає

$$|\zeta(t)|^2 \leq c a_k^r(t) \int_0^t \exp\left(-\frac{c(t-s)}{P(a_k(t))}\right) |\mathbf{f}(s)|_q^2 ds. \quad (22)$$

Застосувавши до інтеграла в (22) нерівність Гельдера з показниками $p/(p-2)$ і $p/2$, $p > 2$, одержимо

$$|\zeta(t)|^2 \leq c a_k^r(t) (P(a_k(t)))^{(p-2)/p} \left(\int_0^t |\mathbf{f}(s)|_q^p ds \right)^{2/p}. \quad (23)$$

Зазначимо, що з (22) також випливає нерівність

$$|\zeta(t)|^2 \leq c a_k^r(t) P(a_k(t)) \sup_{[0,t]} |\mathbf{f}(s)|_q^2. \quad (24)$$

Якщо $h > k > 0$, то $|\zeta(t)|^2 \geq (h-k)^2 \operatorname{mes} A_h(t)$, і тому з (23) дістанемо

$$a_h(t) \leq c (h-k)^{-2} a_k^r(t) (P(a_k(t)))^\gamma \left(\int_0^t |\mathbf{f}(s)|_q^p ds \right)^{2/p}, \quad (25)$$

де $\gamma = (p-2)/p$. Застосуємо до (25) таку лему.

Лема 1. Нехай φ – невід’ємна і монотонно незростаюча функція на $[k_0, \infty)$ така, що

$$\varphi(h) \leq C(h-k)^{-\alpha} \varphi^\beta(k) (P(\varphi(k)))^\gamma, \quad h > k > k_0,$$

де C , α , β , γ – додатні сталі, P – невід’ємна монотонно неспадна функція на $[0, \infty)$ така, що $\exists \varepsilon > 0 \quad \forall \lambda \in (0, 1], \quad \forall \xi \geq 0 \quad P(\lambda \xi) \leq \lambda^\varepsilon P(\xi)$. Тоді $\varphi(k_0 + d) = 0$, де

$$d^\alpha = 2^{\alpha-\mu} C(\varphi(k_0))^{(\beta-1)} (P(\varphi(k_0)))^\gamma, \quad \mu = \alpha/(1-\beta-\varepsilon\gamma) < 0. \quad (26)$$

Доведення. Розглянемо послідовність $k_r = k_0 + d - 2^{-r} d$, $r \in \mathbb{Z}_+$.

За припущенням

$$\varphi(k_{r+1}) \leq C 2^{(r+1)\alpha} d^{-\alpha} \varphi^\beta(k_r) (P(\varphi(k_r)))^\gamma, \quad r \in \mathbb{Z}_+. \quad (27)$$

Доведемо за індукцією, що

$$\varphi(k_r) \leq 2^{r\mu} \varphi(k_0), \quad \text{де} \quad \mu = \alpha/(1-\beta-\varepsilon\gamma) < 0. \quad (28)$$

При $r=0$ нерівність (28) тривіальна. Припустимо, що вона вірна при $1, \dots, r$, і покажемо, що тоді вона виконується і при $r+1$. Дійсно, згідно з (27)

$$\varphi(k_{r+1}) \leq C 2^{(r+1)\alpha} d^{-\alpha} 2^{r\mu\beta+r\mu\varepsilon\gamma} \varphi^\beta(k_0) (P(\varphi(k_0)))^\gamma$$

і, враховуючи (26), отримуємо, що $\varphi(k_{r+1}) \leq 2^{(r+1)\mu}$. Права частина цього виразу прямує до нуля при $r \rightarrow +\infty$, і, отже, $0 \leq \varphi(k_0 + d) \leq \varphi(k_r) \rightarrow 0$. \diamond

Застосувавши лему 1 до (25) ($\varphi(k) = a_k(T)$, $C = c \left(\int_0^T |\mathbf{f}(s)|_q^p ds \right)^{2/p}$, $\alpha = 2$,

$\beta = r$, $\varepsilon = 2\varepsilon_0$), отримаємо $a_{k_0+d}(T) = 0$, і тому $|u(t)|_\infty \leq k_0 + d \quad \forall t \in [0, T]$, $\forall k_0 > 0$. Тоді, враховуючи (26), одержимо (14) при $2 < p < \infty$. При $p = +\infty$ доведення аналогічне, тільки замість (23) розглядаємо (24). \diamond

Оцінка розв'язків.

Доведення теореми 1. Використаємо метод зрізання. Для заданої додатної функції $m \in C([0, +\infty))$ означимо оператор S_m на V :

$$S_m(v) = \min\{\max\{v(x), -m(t)\}, m(t)\}, \quad v \in V, \quad t \geq 0.$$

Надалі припускаємо, що $0 < m(t) \leq \bar{m} \quad \forall t \geq 0$, де $\bar{m} = \text{const}$. Розглянемо «апроксимуючу» задачу

$$u'_m(t) + A(t)u_m(t) = G(t)S_m(u_m(t)), \quad u_m(0) = u_0. \quad (29)$$

Застосовуючи метод Фаедо – Гальоркіна, покажемо, що для всіх $u_0 \in L^2(\Omega)$ і $m(t)$ задача (29) має єдиний глобальний розв'язок $u_m \in L^2_{\text{loc}}(0, \infty; V)$, $u_m \in C([0, \infty); H)$. Нехай $\{w_1, w_2, \dots\}$ – повна в V система лінійно незалежних функцій з компактним носієм в \mathbb{R}^n і нехай V_k – лінійна оболонка множини $\{w_1, \dots, w_k\}$. Для кожного $k \in \mathbb{N}$ означимо наближений розв'язок u_{mk} задачі (29) таким чином:

$$u_{mk}(t) \in V_k,$$

$$(u'_{mk}, v_k) + a(t; u_{mk}(t), v_k) = g(t; S_m(u_{mk}(t)), v_k) \quad \forall v_k \in V_k, \quad (30)$$

$$u_{mk}(0) = u_{0k}, \quad (31)$$

де через (\cdot, \cdot) позначено скалярний добуток в $L^2(\Omega)$ і u_{0k} у (31) є орто-гональною проекцією в H функції u_0 на V_k . Поклавши в (30) $v_k = u_{mk}(t)$ і застосувавши лему Гронуолла, отримаємо априорну оцінку

$$|u_{mk}(t)|^2 + \int_0^t |\nabla u_{mk}|^2 ds \leq c |u_0|^2 \exp(c \bar{m}^{2\alpha} t) \quad \forall k \in \mathbb{N}. \quad (32)$$

Аналогічним способом, як при доведенні теореми 3.1 у [4, с. 226], виводимо

$$\int_{-\infty}^{+\infty} |\tau|^{2\gamma} |F[\chi_{[0,T]}(t)u_{mk}(t)](\tau)|^2 d\tau \leq c(T) \quad \forall k \in \mathbb{N}, \quad 0 < \gamma < \frac{1}{4}, \quad (33)$$

де $\chi_{[0,T]}(t)$ – характеристична функція $[0, T]$ і $F[\varphi](\tau)$ – перетворення Фур'є функції $\varphi(t)$ за змінною t . Оцінки (32), (33) і теорема 2.2 з [4, с. 220] дозволяють стверджувати, що існують функція $u_m \in L^2(0, T; V)$, $u_m \in L^\infty(0, T; H)$ і підпослідовність $u_{mk'}$ такі, що $u_{mk'} \rightarrow u_m$ слабко в $L^2(0, T; V)$, $u_{mk'} \rightarrow u_m$ * -слабко в $L^\infty(0, T; L^2(\Omega))$ і сильно в $L^2(0, T; L^2(\Omega'))$, $k' \rightarrow \infty$, де Ω' – будь-яка обмежена підобласть області Ω . Ці результати про збіжність дають можливість з використанням методу монотонності перейти до границі в (30), (31) і отримати існування глобального розв'язку задачі (29). Єдиність розв'язку доводимо за допомогою леми Гронуолла.

Позначимо $\Omega(R) = \{x : |x| < R, x \in \Omega\}$ (вважаємо, що початок координат належить Ω). Нехай w_m є розв'язком такої задачі:

$$w'_m + A(t)w_m = G(t)(\chi_{\Omega(R_0)}S_m(w_m)), \quad w_m(0) = \chi_{\Omega(R_0)}u_0, \quad R_0 > 0, \quad (34)$$

де $\chi_{\Omega(R)}$ – характеристична функція $\Omega(R)$. Помножимо обидві частини рівняння (34) на $\theta^2(x)w_m(x, t)$, де

$$\theta(x) = \begin{cases} 1, & |x| \geq R + \rho, \\ (|x| - R)/\rho, & R < |x| < R + \rho, \\ 0, & |x| \leq R, \end{cases} \quad R > R_0, \quad \rho > 0.$$

Тоді отримаємо

$$|\theta w_m(t)|^2 + 2\mu \int_0^t \int_{\Omega} \theta^2 |\nabla w_m|^2 dx d\tau \leq 4M \int_0^t \int_{\Omega} |\nabla w| |\theta| |w| |\nabla \theta| dx d\tau. \quad (35)$$

Із (35) так само, як у твердженні 3 з [5], виводимо $\forall R > R_0$ оцінку

$$\int_{\Omega_R^c} w_m^2(x, t) dx + \int_0^t \int_{\Omega_R^c} |\nabla w_m|^2 dx d\tau \leq c |u_0|^2 \exp(-c(R - R_0)^2/t), \quad (36)$$

де $\Omega_R^c = \Omega \setminus \Omega(R)$. Помноживши обидві частини рівняння (34) на функцію $\psi(x) = 1 - \theta(x)$, $\rho = 1$, і проінтегрувавши на $\Omega \times [0, t]$, одержимо

$$\int_{\Omega} w_m(x, t) \psi(x) dx + \int_0^t \int_{\Omega} a(\tau; w_m(\tau), \nabla \psi) d\tau = \int_{\Omega(R_0)} u_0(x) dx. \quad (37)$$

Із (37), враховуючи (36), виводимо співвідношення

$$\lim_{R \rightarrow \infty} \int_{\Omega} w_m(x, t) \psi(x) dx = \int_{\Omega(R_0)} u_0(x) dx. \quad (38)$$

Означимо $v^+ = \max\{v, 0\}$, $v^- = \min\{v, 0\}$. Нехай \bar{w}_m і \underline{w}_m – розв'язки задачі (34) з початковими умовами u_0^+ і u_0^- відповідно. Тоді завдяки принципу порівняння розв'язків для (34) маємо $\underline{w}_m(x, t) \leq w_m(x, t) \leq \bar{w}_m(x, t)$ для майже всіх $x \in \Omega$. Використовуючи (38) для \bar{w}_m і \underline{w}_m , за допомогою теореми Фату виводимо

$$|\bar{w}_m|_1 \leq |u_0^+|_1, \quad |\underline{w}_m|_1 \leq |u_0^-|_1 \quad \forall t \geq 0.$$

Маємо

$$|w_m(t)|_1 \leq |\bar{w}_m|_1 + |\underline{w}_m|_1 \leq |u_0^+|_1 + |u_0^-|_1 = |u_0|_1.$$

Отже, $|w_m(t)|_1 \leq |u_0|_1 \quad \forall t \geq 0$.

Виконаємо граничний перехід при $R_0 \rightarrow \infty$ в (34). Нехай $R_0 = k \in \mathbb{N}$ і w_{mk} – відповідний розв'язок задачі (34). Оскільки послідовності w_{mk} і w'_{mk} , $k \in \mathbb{N}$, обмежені в $L^2(0, T; V)$ і $L^2(0, T; V^*)$ відповідно, то, використовуючи теорему 2.1 з [4, с. 217], виділимо підпослідовність $w_{mk'}$ таку, що $w_{mk'} \rightarrow \tilde{u}_m$ слабко в $L^2(0, T; V)$ і сильно в $L^2(0, T; L^2(\Omega'))$, $k' \rightarrow \infty$, де Ω' – будь-яка обмежена підобласть області Ω . Ці результати про збіжність дозволяють перейти до границі в (34) і завдяки єдиності розв'язків матимемо, що $\tilde{u}_m = u_m$. Крім того, можемо вважати, що $w_{mk'}(t) \rightarrow u_m(t)$ сильно в $L^2(\Omega')$ $\forall t \in (0, T]$, $k' \rightarrow \infty$, $\Omega' \subset \Omega$. Тоді за допомогою теореми Фату виводимо, що

$$|u_m(t)|_{1, \Omega'} \leq |u_0|_{1, \Omega} \quad \forall t \geq 0, \quad \forall \Omega' \subset \Omega,$$

звідки випливає оцінка $|u_m(t)|_{1, \Omega} \leq |u_0|_{1, \Omega} \quad \forall t \geq 0$.

Позначимо через $v_m(t)$ розв'язок на $[s, T]$ такої задачі:

$$v'_m(t) + A(t)v_m(t) = G(t)S_m(u_m(t)), \quad v_m(s) = 0, \quad 0 \leq s < T, \quad (39)$$

де $u_m(t)$ – розв'язок задачі (29). Застосувавши нерівність (14) до (39), при $p = \infty$ і $q = \infty$ отримаємо

$$|v_m(t)|_\infty \leq k + c \left(P \left(\sup_{s \leq \tau \leq T} \operatorname{mes} A_k(\tau) \right) \right)^{1/2} \sup_{[s, T]} |S_m(u_m)|_\infty^{1+\alpha} \quad \forall t \in [s, T]. \quad (40)$$

Маємо $|v_m(\tau)|_1 \leq |v_m(\tau) - u_m(\tau)|_1 + |u_m(\tau)|_1 \leq 2|u_m(s)|_1 \leq 2|u_0|_1 \quad \forall \tau > s$. Використавши нерівність Чебишова, одержимо

$$\sup_{s \leq \tau \leq T} \operatorname{mes} A_k(\tau) \leq \frac{1}{k} \sup_{s \leq \tau \leq T} |v_m(\tau)|_1 \leq \frac{2}{k} |u_0|_1.$$

Покладемо $k_1 = \frac{2}{k} |u_0|_1$. Тоді з (40) випливає нерівність

$$|v_m(t)|_\infty \leq \frac{2}{k_1} |u_0|_1 + c (P(k_1))^{1/2} \sup_{[s, T]} |S_m(u_m)|_\infty^{1+\alpha}. \quad (41)$$

Розглянемо розв'язок задачі (29) з $m(t) = m_0/(w(t) + 1)$, де число $m_0 > 0$ виберемо нижче. Нехай $s = T/2$. Тоді аналогічно, як у [3, твердження 5], маємо

$$|u_m(T) - v_m(T)|_\infty \leq c |u_m(T/2)|_1 (w(T/2))^{-1} \leq c |u_0|_1 (w(T/2))^{-1}.$$

Поклавши в (41) $k_1 = w(T/2)$, $t = T$, виводимо

$$w(T/2) |u_m(T)|_\infty \leq c |u_0|_1 + c \mathcal{L} m_0^{1+\alpha}, \quad (42)$$

де \mathcal{L} – стала з умови (10). Нехай $s = 0$. Тоді маємо $|u_m(T)|_\infty \leq |u_m(T) - v_m(T)|_\infty + |v_m(T)|_\infty \leq |u_0|_\infty + |v_m(T)|_\infty$. Поклавши в (41) $k_1 = 1$, $t = T$, матимемо

$$|u_m(T)|_\infty \leq |u_0|_\infty + 2|u_0|_1 + c (P(1))^{1/2} m_0^{1+\alpha}. \quad (43)$$

Додамо до (43) нерівність (42) помножену на 2^x , і тоді, враховуючи, що $w(T) \leq 2^x w(T/2)$, отримаємо

$$(w(T) + 1) |u_m(T)|_\infty \leq |u_0|_\infty + c |u_0|_1 + c m_0^{1+\alpha} \quad \forall T > 0. \quad (44)$$

Розглянемо функцію $f(x) = a_1 x^{1+\alpha} - x + a_0$, де $a_0, a_1, \alpha > 0$. Неважко довести наступну лему.

Лема 2. Якщо виконується умова

$$a_0 < \left(\frac{1}{a_1(1+\alpha)} \right)^{1/\alpha} \frac{\alpha}{1+\alpha},$$

то $f(x_0) < 0$, де $x_0 = a_0(1+\alpha)/\alpha$.

Застосуємо лему 2 до нерівності (44). Покладемо в лемі 2 $a_1 = c$, $a_0 = |u_0|_\infty + c |u_0|_1$. Тоді з (44) при $m_0 = x_0 = (|u_0|_\infty + c |u_0|_1)(1+\alpha)/\alpha$ випливає оцінка $(w(T) + 1) |u_m(T)|_\infty < m_0$. Отже, $|u_m(T)|_\infty < m(T) \quad \forall T > 0$, і тому $S_m(u_m(x, t)) = u_m(x, t) \quad \forall t > 0$. Тоді з (29) випливає, що функція $u_m(t)$ задовольняє рівняння (9) і для неї має місце оцінка (11). \diamond

Про поведінку розв'язків при $|x| \rightarrow \infty$.

Твердження 1. Припустимо, що виконуються умови теореми 1 і, крім того, $g(v) = v^{1-\varepsilon_0}$, $\alpha > \varepsilon_0$, $u_0(x) = 0$ при $|x| > R_0$. Нехай $u(x, t)$ є розв'язком задачі (1)–(3), який дається теоремою 1. Тоді $\forall t > 0$ і $\forall R > R_0$ має місце нерівність

$$H_R(t) \equiv \int_{\Omega_R^c} u^2(x, t) dx + \int_0^t \int_{\Omega_R^c} |\nabla u|^2 dx d\tau \leq c(u_0) \exp(-c(R - R_0)^2/t). \quad (45)$$

Д о в е д е н н я. Помножимо обидві частини рівняння (9) на $\theta^2(x)u(x, t)$, де $\theta(x)$ – функція, яка використовується при доведенні (35). Тоді, проінтегрувавши на $[0, t]$, матимемо

$$\begin{aligned} |\theta u(t)|^2 + 2\mu \int_0^t \int_{\Omega} \theta^2 |\nabla u|^2 dx d\tau &\leq 4M \int_0^t \int_{\Omega} |\nabla u| \theta |u| |\nabla \theta| dx d\tau + \\ &+ 2K \int_0^t \int_{\Omega} |\nabla u| \theta^2 |u|^{1+\alpha} dx d\tau + 4K \int_0^t \int_{\Omega} |u|^{2+\alpha} |\nabla \theta| \theta dx d\tau. \end{aligned} \quad (46)$$

Із (46) випливає нерівність

$$|\theta u(t)|_2^2 + c \int_0^t \int_{\Omega} \theta^2 |\nabla u|^2 dx d\tau \leq \frac{c}{\rho^2} \int_0^t \int_{\Omega} \theta^2 u^2 dx d\tau + c \int_0^t |u(\tau)|_{\infty}^{2\alpha} |\theta u(\tau)|_2^2 d\tau. \quad (47)$$

Застосувавши до (47) лему Гронуолла і врахувавши (11), отримаємо

$$H_{R+\rho}(t) \leq \frac{c(u_0)}{\rho^2} \int_0^t H_R(\tau) d\tau. \quad (48)$$

Із нерівності (48) аналогічно, як у твердженні 3 з [5], виводимо оцінку (45). \diamond

1. Гущин А. К. Об оценках решений краевых задач для параболического уравнения второго порядка // Тр. Мат. ин-та АН СССР. – **126**. – С. 5–45.
2. Гущин А. К. Об оценке интеграла Дирихле в неограниченных областях // Мат. сб. – 1977. – **99**, № 2. – С. 282–294.
3. Тедеев А. Ф. Оценки скорости стабилизации при $t \rightarrow \infty$ решения второй смешанной задачи для квазилинейного параболического уравнения второго порядка // Дифференц. уравнения. – 1991. – **27**, № 10. – С. 1795–1806.
4. Темам Р. Уравнения Навье – Стокса. – Москва: Мир, 1981. – 408 с.
5. Ушаков В. И. Стабилизация решений третьей смешанной задачи для параболического уравнения второго порядка в нецилиндрической области // Мат. сб. – 1980. – **111**, № 1. – С. 95–115.

ОБ ОЦЕНКАХ УБЫВАНИЯ РЕШЕНИЙ ПО ВРЕМЕНИ СМЕШАННОЙ ЗАДАЧИ ДЛЯ ОДНОГО КВАЗИЛИНЕЙНОГО ПАРАБОЛИЧЕСКОГО УРАВНЕНИЯ ВТОРОГО ПОРЯДКА

Рассмотрена смешанная задача для одного квазилинейного параболического уравнения второго порядка в неограниченной области. Установлены оценки убывания решений, которые зависят от геометрии области.

ON TIME DECAY ESTIMATES OF SOLUTIONS TO MIXED PROBLEM FOR ONE QUASI-LINEAR PARABOLIC SECOND-ORDER EQUATION

The mixed problem for one quasi-linear parabolic second-order equation in the unbounded domain is considered. The decay estimates which depend on the geometry of domain are established.

Ін-т прикл. проблем механіки і математики
ім. Я. С. Підстригача НАН України, Львів

Одержано
11.03.05